

Mistä lie ja kaukaa laskeuduit päälle
tämän kylmän ja onnettoman maan
ja kuinka silti jaksat nauraa ja vielä pyytää
sametista tehtyyn käteesi tarttumaan

Et silti saa silmiisi katsomaan

Siivistä sen huomaa,
kateuden lähteessä uinut et ole milloinkaan
Liioin kavaluuden suomaa kaunista
ja arvokasta lahjaa et suostu avaamaan

Silti et saa silmiisi katsomaan
Et silti saa silmiisi katsomaan
- et milloinkaan

Aika ajoin mieleen käy, miten tämän miehen käy
ellei aika muista armahtaa
Kun jälleen oksan ylimmän päällä jyvän tylyimmän
käki suuntaa puhujaan

Silkkisen salysiinin suojassa
voi vartiokin hetkeksi torakahtaa
Sentään kuplivan kuohuviinin merkeistä
on aamutuimaan jäljellä muisto vaan

Saa sen hetken unohtaa
Etkä saa silmiisi katsomaan
- et milloinkaan

Aika ajoin mieleen käy, miten tämän miehen käy
ellei aika muista armahtaa
Kun jälleen oksan ylimmän päällä jyvän tylyimmän
pääni suuntaan, lyijyä kuumaa, käki suuntaa